

165

FUNERI INDICTIVO

VIRI

Magnifici, Amplissimi ac Consultissimi

DOMINI

DN. JOANNIS
CZIMMERMANI

Pro-Consulis in Republica Thorunensi

Senioris gravissimi,

Rebus mortalium

D. XXIV. Novemb. Anno cl. lxxxii.

exempti,

In solennibus exequiis,

D. III. Decembr. anni Curr.

celebratis,

*Ultimum pietatis officium persolvere & lugentes solari
conabantur*

RECTOR ET PROFESSORES.

THORUNNI,

Impressit JOHANNES NICOLAI, NOBIL. SENAT. ET GYMNI. Typographus.

notitia

Qui fuerat quartus nuper Pro-Consul in urbe
Czimmermannus iam clausit in orbe diem.
Res rexit nostras, praeclaraque munera gessit
In patria, longo factus honore senex.
Sic soboles similis potuit maioribus esse
Horum virtutes testificata suis.

Nam meritis magnis hic Czimmermannia fama
Floruit, & celebris semper in urbe fuit.
His sua non tantum voluit coniungere Noster,
Sed laudes alias excuperare suis.
Propterea magnus Legum Themidosque Sacerdos
Dexteritate proba civica iura tulit.
O quam felices, Magnatum quando clientes
Non gratis miseri limina iusta premunt.
Cum non pro iustis dantur glaucomata vana.
Deludi his possunt, non Deus, ast homines.
Aequi omnis vindex Deus est, qui iudicat orbem,
Qui tribuit certo tempore iusta bonis.
Sic Deus eripuit defunctum fluctibus orbis,
Tutus ut in certa sede quietus agat.
Iustus ubi iudex decretum dicitur amoenum,
Optatum votis absque fori strepitu.
Hoc tibi tam grato iam delectare, Beate,
Divinae pacis munere in arce poli.
Interea custos meritorum grata Thorum,
Tam de vincula illis, nostra Thoruna manet.
Tu Deus a Patribus plures avertite ruinas
Longius ut cives cum gravitate regant,
Restituas alios prudentes atque fideles,
Namque gubernantes tu stabilire soles.

Beatis manibus Magnifici Pro-Consulis ultimum
pietatis officium praestare laborabat

P. IAENICHIUS, R. P. P.

Viator

ultimi memor momenti
Hoc lege monumentum,
&
memento omni momento
Virum

Magnificum, Amplissimum & Consultissimum

DN. IOANNEM CZIMMERMANNVM,

Diem obiisse supremum,
Ejusque ossa hic molliter cubare.
Dies XXIV. Novembr.
Tristitiae & Laetitiae,
Luctus & Gratulationis
Dies erat.

Luctu quidem & tristitia prosequimur
Proconsulem optime meritum,
Maritum dulcissimum,
Fratrem concordissimum:
Mularum Maccenatem magnam,
Virum

nostras

nostras excedentem laudes.
Cuius
Adolescentiam
Vindicaverat sibi Gymnasium nostrum;
Juventutem
Universitates amaverant celeberrimae;
Virilem aetatem
Thorunium, patria suavissima, erat venerata,
In senectute
Pythium Apollinem imitatus,
Qui dixerat:
Se esse eum, unde sui cives consilium expetent,
Finis impositus erat anno facto:
Eodemque tempore
Proconsul Czimmermannus
finem vitae faciebat suae,
properans festinanter
ut
Dominicam I. Adventus
Apud Deum acuum agens
celebrare possit,
atque recipi
Inter Advenas, hospites & Cives beatos,
Factus est Veterum campos
&
Ingressus Civitatem Dei nunquam interituram,
triumphum ducens de omnibus miseriis
tristibusque fatis,
Quibus spuntur mortales
Et ipse tantum non oppressus erat,
Quae cum ita sint
Diem mortis & exitus ex hac vita
rectius appellamus
Diem Vitae & Introitus in vitam;
Et licet apud nos
Nil nisi luctus est error,
Beato tamen Proconsuli nostro
Otio, quae Deus illi fecit,
Seculum aureum,
Felicitem temporum,
Abundantiam perpetuam,
Beatam Tranquillitatem,
Consecrationem & Aeternitatem
meliori iure,
Quam olim Romani principibus suis in nummis,
gratulamur lactanter.
Viator
I licet
&
mecum ingemisce:
Accipe non Phario nurantia pondera saxo,
Quae cineri vanus dat ruitura labor;
Sed fragiles buxos & opacas palmitis umbras,
Quacque virent lachrymis humida prata meis.

L. M. Q. P.

G. P. Schulz / D. P. P. O.

Lamentâ civitatis Thorunensis ob obitum B. Pro-Consulis
ad socias Civitates Gedanum & Elbingam
facta :

Vox erat & jamjam defessi corporis ista
Membra quiescebant; At mihi multa mala
Ostendit dirae & tenebrae noctis imago,
Et me non solito percutit illa modo.

Hæc nunc narrabo vobis & carmine tristi
Describam faciem, quæ mihi visa fuit.
Nam fuit illa satis tristis quæ voce gementi
Per soanum mæstum talia verba dabat:
Heu mihi, Vos firmo sociali fœdere junctæ
Urbes, iam, quæso, damna levate mea!
Elbinga & Gedanum tantum compefcite luctum

Quo nunc cælestis me premit ipsa manus.
Vestra soror, quam si forsan cognoscitis adhuc.
Sum sed iam periit forma venusta mihi.
Lugubri indutam vos hac me veste videtis,
Incedoque gemens, sic iubet ipse dolor.
Thorunium dicor, si nunc cognoscere quæris
Nomen, sed dictæ hoc nomino multa mala.
Nostra per adventas agitur fortunæ procellas Ovid, l. I. Trist.
Sorte nec ulla mea tristior esse potest.

Nuper vexarunt me tristia fulmina Martis
Et iussit cunctos ora rigare Viros.

Nunc novus est mæror, qui me iam perculit iste est:
Amisi clarum Magnificumque Virum.

Czimmerrmann cecidit, totum qui rexerat urbem
Nostram, per vitam dexteritate sua

Hunc deslent cives lacrymis hunc Curia deflet
Ad tanti lugens stans sacra busta Viri.

Reddite nunc, sociæ, conceptum corde dolorem
Urbes, & tangat Vos dolor iste meus.

Vos hic obtestor charæ dulcesque sorores
Floreat insignis claraque fama Viri.

Hæcque suere Tuæ Gedanum nunc verba sororis
Has, Elbinga, preces nunc tulit ista soror.

Ast hæc noctis erat saltem ludentis imago,
Nam lusu vano somnia pæctus agnat.

DI facerent utinam talis nunc esset imago
Noctis, non tristis causa dolenda foret

At non sopitos deludunt somnia sensus,
Quæ refero sunt vel candidiora die.

Sed mihi non animus durum pertingere vulnus
Carmine, quod sentis, clara Thoruna tuum.

Hinc precor æternum Numen coelique Monarcham
Et cui perpetua carmina grata dabo

Si servabuntur Patres, quos Patria dulcis
Quoties tenet in nostro Curia clara solo.

Hæc lugenti calamo *ευπαιδείας* *ἐνεκα*
apposuit

Ephraim Oloff, Thorun.
Prof. Publ. Extr.

G. P. O. D. P. O.